

Ιερατική Σύναξη στη Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Στο Πνευματικό Κέντρο της [Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#) πραγματοποιήθηκε σήμερα Πέμπτη Ιερατική Σύναξη εν όψει της εορτής των Χριστουγέννων.

Κύριος ομιλητής της Συνάξεως ήταν ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, ο οποίος κατ' αρχήν αναφέρθηκε στις μηνιαίες Ιερατικές Συνάξεις που πραγματοποιήθηκαν από την ενθρόνισή του στην **Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου** μέχρι σήμερα, με μια διακοπή λόγω των περιοριστικών μέτρων της πανδημίας και των ενδεκάμηνων δεσμευτικών υποχρεώσεων του λόγω της τοποτηρητείας στην **Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας**, οι οποίες Συνάξεις ξεπερνούν τις 200, στις οποίες παρουσιάστηκαν σημαντικά θεολογικά και ποιμαντικά θέματα, έγιναν ενημερώσεις για εκκλησιαστικά ζητήματα, για θέματα που συζητήθηκαν στην Ιερά Σύνοδο ή

παρουσιάστηκαν σε θεολογικά Συνέδρια στα οποία συμμετείχε ο ίδιος ή στελέχη της Ιεράς Μητροπόλεως.

Στην συνέχεια αναφέρθηκε στον **άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό**, του οποίου η μνήμη εορτάσθηκε στις 4 Δεκεμβρίου, τον μεγάλο **Πατέρα της Εκκλησίας**, ο οποίος συνόψισε όλη την δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας, όπως διατυπώθηκε στις Οικουμενικές Συνόδους και στους προ αυτού αγίους Πατέρες. Το βασικό δογματικό του έργο έχει τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Εκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως».

Επεσήμανε ότι ο άγιος **Ιωάννης ο Δαμασκηνός** ονομάζει πνευματικό του πατέρα τον **άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο**, ο οποίος έζησε 4 αιώνες πριν από αυτόν. Στο δε έργο του βασίζεται, εκτός από τον άγιο Γρηγόριο, και στον άγιο Μάξιμο τον ομολογητή. Λέει μάλιστα για αυτά που γράφει ότι «ουκ εμός ο λόγος, αλλά και εμός», πράγμα που σημαίνει ότι είχε κάνει δική του ζωή την παράδοση που προσέλαβε από τους πνευματικούς του **Πατέρες**. Ο ίδιος γράφει ότι παράδοση είναι «ο θεολογικώτατος κλήρος» που παρέλαβε «εκ θεολόγου πατρός», εννοώντας τον άγιο **Γρηγόριο τον Θεολόγο**.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην δομή του έργου «Εκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως» και στην συνέχεια επικεντρώθηκε στην ενότητα «περί της θείας οικονομίας», ερμηνεύοντας κυρίως το όνομα Χριστός, το ποια, δηλαδή, σημασία είχε στην **Παλαιά Διαθήκη** και ποια όταν αποδίδεται στον ενανθρωπήσαντα Λόγο Θεό. Στην Παλαιά Διαθήκη Χριστοί ήταν άνθρωποι, όπως ο Σαούλ και ο Δαβίδ, οι χρίοντες ήταν πάλι άνθρωποι, όπως ο προφήτης Σαμουήλ, και το χρίσμα ήταν το λάδι. Στον Χριστό, που ήταν ο Υιός και Λόγος του Θεού, που προσέλαβε στην υπόστασή του, από την Παρθένο Μαρία, την φύση μας, τα πάντα είναι η θεότητα. Χρίων είναι ο Θεός, χρίσμα η θεότητα, χριόμενη είναι η ανθρωπίνη φύση που έχει υπόστασή της τον Υιό και Λόγο του Θεού.

Κατόπιν ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος **π.Θωμάς Βαμβίνης** αναφέρθηκε σε τρέχοντα θέματα που αφορούν την διοίκηση των Ενοριών, ιδιαίτερα τις υποχρεώσεις των προέδρων των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων.